

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

WE NEED THE BIBLE

Charles G. Trumbull, Litt. D
Editor of The Sunday School Times

...Men Need Life... Therefore men need the Bible. It is the only book this world has ever had that brings spiritual and eternal life to men, and it is the only book that is itself living—alive. "For the word of God is living, and active." "The word of God . . . liveth and abideth for ever."

Men need a book like this, and they could not write it themselves; so God provided it, and "holy men of God spake as they were moved by the Holy Ghost."

Men, today, are working busily at re-organizing the world, readjusting human society, doing everything in their power for the recovery of normal and prosperous economic conditions. It is right that they should; and all hearts are hoping for a lifting of the heavy burdens that are bearing humanity down. But, in the midst of these earnest efforts, let us remember that we have a book that shows the way of deliverance.

In fear and distress, men have been asking, "What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?" These questions are not new; the Lord Jesus quoted them from men in the Sermon on the Mount. And he gave the answer. "Your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things," he said; and he continued: "But seek ye first the kingdom of God, and his righteousness; and all these things shall be added unto you."

The Bible is the only book that tells us just how we may seek first God's kingdom and his righteousness. It is the all-sufficient way. Everyone who reads the Bible with open heart and mind can say, as did a man who lived some three thousand years ago, "Thy word is a lamp unto my path."

It shows the only way of salvation; the only way of safe guidance; the only way of real strength; the only way of true comfort.

It reveals what men could never discover for themselves.

It is written, that "ye might believe that Jesus is the Christ, the Son of God; and

NÓÉ BÁRKÁJÁT MEGTALÁLTÁK

Irta ROSKOVITSKY Vladimir és angolból — magyarra fordította Rev. FÁBIÁN Mihály baptista prédikátor testvérünk.

ROSKOVITSKY az első világháborúban, mint repülőtszert teljesített szolgálatot, az oroszok oldalán. Az író a felfedezéshez nagy véletlenül jutott és az orosz forradalom után Amerikába menekült és később megtért. Mint hívő beszéli el az alábbiakat. Szavaiban teljesen meg lehet bízni. Most már amerikai polgár s ugyanakkor dolgoz bibliaárus. Maga is felfedezésének köszöni megtérését és állását.

Az özönvíz és a Nőé bárkája Bibliánkban egyik legkimagaslóbb eseménye. Maga Jézus is hivatkozik rá: "Minémű való pedig Nőének ideje, olyan lesz az ember fia eljövételének is ideje." (Mt.24:37.). — Péter apostol pedig a világnak Megtartóját, Jézust hasonlítja a bárkához, ki által Isten megtartja a hívőket. (II. Péter 2:5.)

Tudom, a hitetlen világ ennek hallatára markába nevet és rázza a fejét, azonban a hívők, a 20-ik század ezen jele által is, lélekben megerősödnek és Istenhez közelebb jönnek. Meglehet az is, hogy amint Roskovitsky repülőtszert a jelenet Istenhez segítette, más hitetlennek is segítségére lehet Istenhez való közeledésében.

— A felfedezés kevés idővel az oroszországi forradalom előtt történt. Egy csapat orosz repülő egy külállomásra lett áthelyezve. Az Ararat hegytől északnyugatra, körülbelül 25-mérföldre. Augusztus hónapban, mikor ott roppant nagy

that believing ye might have life through his name."

szárazság és hőség volt. Az állatok némelyike úgy kapkodott a levegő után a tikkasztó hőségben, mintha az utolsó lélekzetét venné. A szél néha-néha meglebbent és fojtó szélfelleget csapott.

— A hegy oldalán, jó magasan, záporosított és vihart láttunk, de feljebb az Ararat csúcsa örökös hóval volt borítva. Nagyon szerettünk volna a hőségben a szép fehér hóból valamennyit.

— Hanem csoda történt. Jött a kapitány a parancssal, miszerint a 7-es számú, legujabb és legjobb szerkezettel bíró gép készen van a repülésre s azonnal ki kell próbálni képességét. Engem jelölt ki egy másik repülővel ennek végrehajtására. Gondoltam magamban, ez jó, legalább a hőségtől egy időre mentve leszünk.

— Mondanom sem kell, hogy időt nem vesztegettünk. Öltözködünk, az okszigén-kannát magunkhoz kapcsolunk és még féltucat más szükség dolgot is. Felültünk a gépre, biztosítósíjjal körül kapcsolunk magunkat és a gépész mindent átvizsgált. Mikor kiáltotta: "Indulj!" — néhány másodperc alatt már a levegőben is voltunk. A gép felmegyítésére nem volt szükség, mert a napnak égető sugarai felmelegítették.

— Miután a repülőteret többször körülrepültük, elértük a 14,000 láb magasságot. Ennél magasabbra egy ideig nem akartunk menni, hogy egyelőre ezt a magasságot szokjuk meg. Jobbra tekintve, láttam a hegy ormát hómezőtől szépen takarva.

Ekkor valami megmagyarázhatatlan erő arra sarkalt, hogy a hegycsucs felé irányítsam a gépet. Bajtársam kérdő szemmel nézett rám, de a gépezet nagy zaja miatt nem kockáztatta meg a kérdést. Aztán meg a 25-mérföldes kitérés, sokszáz-mérföldes utnál nem okozhat hátrányt.

— Amint lefelé pillantottam, csodáltam a hatalmas, kiálló nagy köveket s lesembe jutott nagyapáink elbeszélése, hogy K. e. 200 évvel járt ott fent egy népcsoport utoljára. A tervük az volt, hogy egy öreg hajóról szurkot kaparjanak le s azt állandóan a nyakuk körül hordják és az majd megóvja vetésüket a sok esőzéstől, vetésük elmosásától.

— A szóhagyomány azt tartja, hogy egy villámcsapás miatt (amely mellettük csapott le), sietve hagyták el a teret s mégis azok soha többé nem tértek vissza az övéikhez. Most gondoltam: Óh együgyű népség, kicsoda hallott valaha olyant, hogy hegytetőn hajóroncs legyen?

— A hótól fedett hegyormot néhányszor körülrepültük s aztán a déli oldalon függőlegesen lefelé ereszkedtünk. Ekkor hirtelen egy kis tavat vagy tengerszemet pillantottam meg, mely olyan kék volt, mint a zafir. Azon az oldalon, ahol árnyékban volt a tó, a víz be volt fagyva. Körülrepültük egyfelől és aztán a másik részét kerültük meg. Az én barátom hirtelen megfordult és kiáltott valamit és csodálkozva, a tó végső részére mutatott. Amint odapillantottam, majdnem elájultam. Egy szubmarin! (vizalattjáró) — kiáltottam. Mégjobban megnéztük és mondtam: Nem, ez mégsem az, mert ezen van egy vastag, rövid árboc s a gerincén csak macska járhat, nem emberi lény. Micsoda kézi alkotmány ez és milyen mester, aki ennek a tervét készítette! Talán úgy akarta, hogy a hullámok róla mingyárt lefolyjanak, mert a teteje két oldalt lefelé állt. Az a rövid árboc elegendő volt a vitorláknak arra, hogy a szembe jövő hullámoknak ellentálljon. Később itt, Amerikában láttam a nagy tavakon ehez hasonló teherhajót.

— Olyan közel repültünk hozzá, amilyen közel csak tudtunk kocká-

zat nélkül és többször lassan körülrepültük, hogy jól megnézhezzük. Rendkívül meglepett az akotmány nagysága. Olyan hosszú volt, mint egy rövidebb ucca vagy amilyen a mai modern hajók hossza. A tónak egyik partja mellett állott és kb. egynegyed része vízben volt. Az elejének egyik oldaláról a burkolat kicsiny részben le volt szedve, míg a másik oldalán hatalmas, kettős nagy ajtó volt. Valami 24-négyszöglányi, de az egyik fele hiányzott. Ugy tűnt fel, mintha az ilyen nagy ajtók kimentek volna már a divatból. A mostani hajók egyikén sem lehet ilyen ajtót látni.

— Mikor a levegőből mindent megnéztünk, amit csak lehetett, rekordtörő gyorsasággal mentünk a repülő állomásra vissza. Elmondtuk mindazt, amit láttunk s nyomban, a bajtársak hangos, kételkedő, gúnyos kacagása követte előadásunkat. Némelyik ilyen megjegyzést is tett: "A sok okszigéntől részeket lettünk és szemünk káprázott." — "A ritka levegő miatt elaludtunk és álmodtunk." stb. Azonban a kapitány (dicséretére legyen) komoly maradt. S miután több kérdést intézett hozzám, arra kért, hogy vigyem fel őt oda. Ő maga is akarja látni. Az utat szerencsésen megtettük s mikor visszatértünk örhe-lyünkre, kérdeztem a kapitányt: "Mit szól a látottakhoz?" — "Rendkívül csodálatos, — válaszolt — Tudja-e, hogy miféle hajó az?" Feleltem: "Nem tudom." — "Hallott ön valaha a Nőé bárkájáról?" — "Igen, — feleltem, — de sehogy sem tudom megérteni, hogy mi köze van ehez Nőé 4,000 -év előtti alkotmányának?" — "Az pedig a Nőé bárkája!" — magyarázta határozott meggyőződéssel a kapitány.

— Már közel 5,000 év óta fekszik ott. Az idők folyamán, mivel 9-10 hónapig vastagon van befagyva a víz, nem rohadhat el. Ugy áll ott, — mintha valóságos jégsekreányban lenne, — magyarázta a kapitány. — Roskovitsky, a világ teremtese óta, ön tette a legnagyobb felfedezést!

— Midőn a kapitány beküldte az orosz kormánynak a jelentést a leletről, ott is nagy érdeklődést váltott ki s a Czar két század katonát rendelt ki, hogy a hegyre felmenő utat készítsenek. Az egyik oldalon

ötven, míg a másikon állandóan száz katona dolgozott. Egy hónapi nehéz munka után, amelyben fákat kellett vágni, bokrokat irtani, követet zuzni, elérték azt a magaslatot, ahol a bárka fekszik.

— Szakértők pontosan megmérték a bárkát, kívül lefényképezték és belül lerajzolták s elküldték az orosz Czárnak.

— A bárkában találtak több, mint 100 kis termet. Több szoba nagyon magas menyezettel van építve. A nagyobb termek nagy fafallal vannak egymástól elválasztva. Némely két láb vastagságot is kitesz. Szakértők véleménye szerint azért hogy az elefántnál tízszer nagyobb állatnak is megfeleljen.

— A kis termek egyrésze hasonló a szárnyas állatok mostani ketrecéhez azzal a különbséggel, hogy a drótvesszők helyett durva, vékony vasrudak vannak benne.

— Az építéshez használt fa mindenütt Gomer, mely a ciprusz féle fának a legerősebb fajtája. A bámulatos alkotmány szerkezete magas műveltségre vall. Mindenütt jóvastagon be van vonva szurokkal és be is volt festve. Ez is nagy mértékben járult hozzá ahhoz, hogy eddig megmaradt.

— Az expedíció, a bárka feletti ormon talált égett fákat, amelyek a bárkából hiányzanak. Ugy néz ki, hogy abból egy szobafélét építettek amelyben durva kövekből, a zsidók által használt oltárt találtak. Ugy magyarázták, hogy Nőé ezen az oltáron áldozott s az égett fák az oltár tüzétől vagy villámtól kaptak tüzet.

— Az expedíció, midőn alapos munkáját elvégezte, jelentését elküldte az orosz Czárnak, de néhány napra rá kitört a forradalom, a cári kormány megbukott s emiatt nem jutott napvilágra.

— A kommunista kormány pedig, valószínűleg megsemmisítette a jelentést, mert ők Istennek, Bibliának és a keresztyénségnek ellenségei. Jézus tanítását és követőit száműzték vagy kivégezték.

— Mi, fehér oroszok, a repülőosztag tagjai, Örményországon keresztül menekültünk a forradalom után és négyen Amerikába jöttünk, hol a "Jó Öregkönyv", a Biblia szerint élhetünk. Hiszem, hogy Isten, ki olyan csodálatosan intézkedett Nőé csa-

EGYETÉRTÉS EREDMÉNYE

AZ EGYETÉRTÉS a felemelkedés és a nagyság alapja. A régi protestánsok helyesen választották az egyesületben jelképül a hét összekötött nyilat ezen körülírással: Kicsiny dolog növekszik az egyetértés által, a nagy dolog tönkremegy a visszavonás által.

Egyes családok, falvak, városok, nemzetek vagy országok a felemelkedésüket s nagyságukat az egyetértésnek köszönhetik. Egyesek ereje és működése sok jót tehet a társadalomban; de hogy nagy eredmény és fényes siker láttassék, minden erő összesítésére van szükség.

Az erők összesítése, a közcélra való fordítása, legyőz minden akadályt, elhárít minden nehézséget. Az erők és tehetségek ügyes felhasználása az egyetértésben, sokszorozza és fokozza a társadalom erejét és bámulatos gyorsasággal elősegíti annak ügyét. Az Istennek csodálatos segítő kegyelme, hatalma és akarata fejeződik itten ki.

Egy régi bölcs atya, (Scyrulus király), halálos ágya köré szólította az ő gyermekeit és ezen jelképes cselekmény által intette őket az egyetértésre és kitartásra: egy csomóba összekötött 10 szál vesszőt adott át nekik és mindegyikükkel megkíséreltette annak eltörését, de midőn az nem sikerült, szétbontva adta oda nekik és egyenkint kettétördeltette velük. Akkor eme szavakat intette hozzájuk: Lássátok, amint az egész csomót egyben kettétörni nem lehetett, de egymástól a vesszőket elválasztva, egyenként kettétörtetek: úgy ti is egyetértve erősek, de egymástól elszakadva pedig gyengék lesztek.

Ez a jelképes intés tanúságot adhat minden kisebb-nagyobb gyülekezetnek és az egész társadalomnak

lédjának megmentésére a bárka által, amit saját szememmel láttam, — ezután is meg tudja menteni azokat, akik benne biznak a veszedelem idején. Ezt én hirdetem, amíg élek, mint megdönthetetlen isteni igazságot.

(E cikket bármelyik magyar újság leközölheti.)

egyaránt.

Nézzünk csak szét a társadalmi életben! Avagy nincs-e ottan előhaladás, jólét és virágzás a családi életben, ahol férj és feleség, rokonok és testvérek, gazdagok és szolgák egyetértő akarattal működnek a család boldogságán? Azért is lett sok család oly nagyhirűvé, gazdaggá és hatalmassá, mert annak tagjai egyetértve, mindenkor a család érdekében működtek. Vonatkozik ez az Isten népének gyülekezeteire is. A sok község, város felemelkedése és virágzása, az egyetértésből ered. Minden erő egy célra irányult, a közérdekeltség növekedett és így

KÖSZÖNŐ LEVÉL

IFJU éveim telve voltak tarka emlékekkel, amelyek olykor újra és újra szemem elé tárulnak. Most pedig őszinte részvét vezeti tollamat. Önkéntelenül magam előtt látok egy fatörzset, amelyből két hatalmas ág nőtt ki s büszkén emelkedett a magasba.

Az ág egyikét lesujtotta a villám s majd a másik annyira megrendült, hogy szomorúan hajtotta le koronáját és sok időbe telt az, mire az éjjeli harmat s a mindent felfrissítő eső valamennyire is felüdítették, — hogy magához térhetett a haldokló ág is.

E fához hasonlítom én néhai Mile Ferenc tv. és tvnő életét, akik hat árvát hagytak maguk után.

De szükségtelen a multat felidézni s így hadd beszéljen a jelen. Hadd szóljon a szélrózsa minden irányába a hat árvának szava, akik hálájukat és köszönetüket Istennek mondják el mindennap, kórusban fohászkodva. De helyénvalónak tartom én is, ki felvettem az árvák gondjait, hogy az ő nevükben köszönetet mondjak úgy a kanadai de különösen az Egyesült Államokbeli testvérségnek, kik bőkezű adománnyokkal próbálták balzsamot hinteni a kicsiny, megsebzett szívekre. Isten pótolja ki gazdag tárházából mind azokat testvéreimnek. És ne feledjék egy pillanatra sem, hogy: "Megosztott szomorúság csak fél-szomorúság; megosztott öröm kettős öröm."

Id.Papp István és neje,
Toronto, Can.

nem csoda, ha a közjólét növekszik. Ha rend, törvénytisztelet és közszellem honol ottan.

Tekintsünk továbbá egyes országok és nemzetek történetébe, ahol azt látjuk, hogy egy nemzet egyetértés és közakarattal mindenütt célt ért. Északamerika is úgy lett a többek között szabad köztársaság-gá, hogy Washington György s a szabadságharc többi vezetői, a néppel egyetértőleg közreműködtek s a hatalmas Anglia hadseregeit a hazafiak egyetértése s áldozattételei által legyőzték. Ez időszerint mireánk is csak úgy derül szebb, dicsőbb és boldogabb jövő, ha minden nemzet összetartva egyetért a közös haza érdekében, ha nem lesz különböző néposztály, ha a közös szempontjából nemes és nem nemes, ur és szolga, nagy és kicsiny, gazdag és szegény eggyé olvad, ha megszűnik minden pártoskodás, viszály, ha a testvériség és a krisztusi önzetlen szeretet érzelme hatja át mindenki szívét, keblét s amidőn a közügy, a hon ügye kívánja, eggyé forr minden kebel s egy érzelem egy akarat lelkesít mindenkit.

Ha azt akarjuk, hogy országunkban, kisebb-nagyobb falvak és városokban, egyházunkban és családukban béke, jólét és virágzás lakozzék, — legyünk egy értelemben összetartók mindnyájan: férfiak, nők, szülők és gyermekek, rokonok és testvérek, gazdagok és cselédek. Ha akarjuk, hogy köztünk előhaladás, rend és boldogság honoljon, be kell szüntetni minden pártoskodást, viszályt s legyen egyértelem, egyakarat közöttünk mindenben, mindenhol. Ha azt akarjuk, hogy az Isten népe gyülekezete is virágzóvá legyen, a vallásos buzgalom és jóerölcs terjedjen, a hitélet fejlődjön, a szeretet virágának illata és az egyházas érzület hassa át egyenlően a szíveket; irtsuk ki szívünkéből az egymás iránti rossz érzületet és idegenkedést s lakozzon közöttünk az egyetértés, szeretet és az összetartás lelke, mert különben, amint írva találjuk: "Minden ország, valamely magában meghasonlik, elpusztul; és egy város is vagy ház-nép mely meghasonlik magában, meg nem maradhat." (Mt. 12:25).

Fazekas.

Evangéliumi Hirnök**GOSPEL MESSENGER**

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief

Rev. Gabriel Petre

350 Austin St. Buffalo, N. Y.

Társszerkesztő—Assistant Editor

Rev. J. S. Fazekas

940 N. Franklin St. Philadelphia Pa.

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at the special rate
of postage as provided in Section 1103,
Act of October 3, 1917

ELŐFIZETESI ÁRA

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

JÉZUS KEZE

A KÉZNEK óriási szerepe van. Kéz nélkül Istennek egyik... legszánalmasabb... tevékenysége az ember. A kéznek nem csupán az a feladata, hogy testünket kiegészítse, széppé tegye, hanem az is, hogy a többi testrészeiről gondot viseljen. Táplálékunkat megszerezze, azokat tisztán tartsa, minden veszélyt tőlünk elhárítson, stb. Ezen kívül, Jézus tanítása szerint, működésének köre ki kell terjedjen olyan messze, amilyenre csak tud. Pál apostol szerint: hivatva van arra, hogy mindenekkel jót tegyünk, főként hitünknek. cselekedeteivel.

A kéznek működését a szív indulatai és az ész kormányozzák. Midőn a jó irányban óriási szolgálatot fejteth ki, éppen úgy lehet tevékenysége világraszóló átok. Vele meglophatja, félrevezetheti, — sértegetheti, ütheti embertársát. Felemelkedhetik Isten ellen. Pusztíthatják gonosz kezek Isten dicső munkáját, sőt még, — amint Mikeás próféta mondja, — megrabolhatja ember vele az Istent magát is. De ezzel szemben van két áldott kéz, mely rosszat nem tud tenni senkinek. EZ PEDIG JÉZUS KEZE.

Jézus földi missziója idején, számtalanszor használta kezeit, de volt olyan e-

set is, amikor csak szavával parancsolt és nyomában gyógyulás támadt. Azonban ezuttal azokat az eseteket akarom inkább feltüntetni, amelyekben Jézusnak csodálatos kezei nyújtottak segítséget.

Jairus, a zsinagóga feje, megismerte a Jézus hatalmas kezét, amidőn leányának megfogta elhidegült kezét s az azonnal felkelt halálos ágyából a hitetlen, gunyolódó sokaság személtárára. (Mt.9:25.)

A bibliai anyák siettek gyermekeiket Jézushoz vinni, hogy kezeit reájuk vesse és megáldja őket. (Mt. 19:13).

Ezen áldott kezek kentek a vaknak szemére sarat, Jézus ezeket vetette reá s azután kérdezte: lát-é? Ismét reá vetette kezeit s miután tökéletesen meggyógyult, haza küldte övéihez. (Márk 9:22-26.)

A tanítványoknak tárgyilagos leckét adtak ezek a kezek, amikor Jézus körülkötötte magát s elkezdte velük mosni lábait (Ján. 13 : r.)

Némelyek még abba a tévedésbe is belesnek, hogy ezen eljárást betűszerinti leckének veszik, holott Jézus világosan megmondja Péternek: "Amit én most cselekeszem, azt te nem tudod."

A bűnös nőt a megkövezéstől Jézusnak porban író keze mentette meg. (Ján. 8:8.)

Jézus kezei, melyeket átszegezték a kereszten, feltámadása után is jót tesznek. Tamást meggyőzik a feltámadás valóságáról, amikor megtapogatta Jézus kezén a sebhelyeket. Az olajfák hegyén, míg kezeit áldóan kitarva tartotta, emelkedett fel. Ugy látták Őt addig, míg a felhő be nem fogta szemeik előtt.

Ezzel Jézus azt tanította, hogy jóllehet, Ő testben elment, de — ígérete szerint, — lélekben mindenkor övével marad. Kezei teljesen ki vannak tárva, tanítványai megáldására. Az a kérdés, hogy követői vajon méltók-e vagy készen vannak-e erre az áldásra?

GUILTY

A preacher conducting a mission announced that he would speak the next night on "Liars." The audience was requested to read up in advance the 17th chapter of St. Mark.

Next evening, before opening, with piercing glance he inquired how many people had read the chapter suggested.

A score or so held up their hands. At which he thundered:

"You're the very persons I want to talk to—there isn't any 17th chapter of St. Mark."—London Tid-bits.

ILLIK—NEM ILLIK**RUHÁZKODÁS ÉS VISELKEDÉS****Folytatás**

NEM ILLIK hálóköntöst meg papucsot hordani, kivéve a hálósobában és a reggelinél. Ebédnél vagy társaságban jelenni meg ilyen öltözetben, a legnagyobb illetlenség.

NEM ILLIK lötyögve vagy hanyagul járni. A testtartás legyen egyenes, de — nem merev.

NEM ILLIK a térdet kifelé hajlítva a vagy csoszogva járni. Szilárd lépésekkel, negédeskedés nélkül haladjunk.

NEM ILLIK a kezet nadrágunk zsebébe sülyeszteni vagy hüvelykujjunkt a mellény kivágásába akasztani.

NEM ILLIK köpni. Egészséges embernek egyáltalán nem szükséges. Tüdőbeteg vagy hurutos ember is lehetőleg az arra szánt edényt használja nyilvános helyen. Akárhol is a padlóra köpni megbecsáthatlan illetlenség. Még a gyalogjáróra sem szabad köpni, hanem az uccacsatornához kell lépni evégett. Ha kezünkügyében nincs egyéb, a zsebkendő szolgáljon erre a célra.

NEM ILLIK füttyölni az uccán, nyilvános összejöveteleken vagy bárhol, ahol az botránkozást kelthetne.

NEM ILLIK harsogva kacagni. Lehet alkalm adtán szívből, jóízűen nevetni, de az erdítva való nevetés nem főkélléke a derűtlenségnek.

NEM ILLIK csk nélkül nevetni vagy vigyorogni. Az olyan ember, aki mindenhez nevet, rendszerint nemigen eszes.

NEM ILLIK az orrodát mások előtt kifujni, ha elkerülheted.

NEM ILLIK társaságban ásitozni, csuklani, tüszszenteni. Ha ingert érzel a csuklásra vagy tüszszentésre, tartsd vissza egy pillanatig a lélekzetedet s az inger rendesen elmúlik. De ha mégis rád jön a tüszszentés, ne trombitálva, hanem elfojtva, a zsebkendődbe tüszszents.

NEM ILLIK a száját nyitva tartani s az alsó ajkát lebígyeszteni. "Csukd be a szádát", tanácsolja egy tudós, aki könyvet irt erről a témáról. Az orron, ne a szájon keresztül vegyünk lélekzetet. Csukott szájjal aludjunk. Nyitott száj gyenge jellemre vall. Maga ez a szokás is megtámadja a fogakat és az egészséget.

NEM ILLIK tulságosan bizalmasnak lenni senkivel.

(Folytatjuk)

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

PRÉDIKÁTOR FOGADTATÁS

Aig pár hónapja, hogy Kinda Sándor tv. elbucszott a buffalói gyülekezettől. Január 16-án, egy gyönyörű ünnepély keretében, a Jó Atya gondoskodott az ő gyermekeiről, elküdvén az ő szolgáját, PETRE Gábor testvért, hogy vezesse az ő nyáját Buffalóban. Mint buzgó hívők, a szokott lelkesedéssel és tisztelettel járult ugy a gyülekezet minden tagja, apraja és nagyja, — valamint a nagyszámu jóbarát és a meghívottak, az Uj Pásztor fogadtatásához.

A szorgalmas "Márták" pontosak voltak és pompás vacsora kezdte meg az ünnepélyt. 150 személy volt a vacsorán és minden hely szüknek bizonyult, amikor a hivatalos ünnepély megkezdődött.

A ceremónia-mester, Michail Yanik tv., szakavatott kézzel vezette a szokatlanul nagy és válogatott programot. És, dacára annak, hogy minden simán zajlott le, a program egyrészét vasárnapra kellett hagyni, hogy azon éhes lelkeket, akik érezték szívükben, hogy az Urat dicsőítik, amikor az ő szolgáját megtisztelik, — kielégítsék.

Gyönyörű munkát végzett a gyülekezet zenekara és a vegyes énekkar. feltűnő volt, hogy hosszú idő óta először jelentek meg a környékbeli másvallásu magyar papok, mint: Rev. A. Babinszky, a West sidei Magyar Ref. Egyház vezetője; Rev. John L. E. De Papp, a magyar Lutheránus templom pásztor. Gyönyörű beszédekben ígérték közreműködésüket az Ur munkája körül. A buffalói Baptista Szövetség részéről Miss Ada O'Vail üdvözölte Petre testvért, kérve a gyülekezet tagjait, nehogy e lelkesedés lángja leohadjon, hanem növekedjék napról-napra a szivekben és cselekedetekben. Rev. Mikolan, a lengyel testvérek pásztor. vezet. az ünneplőket imával. Rev. Balla György Torontóból, olvasta az Ur ígését, később pedig szónokolt. Dr. Rev. Lee J. Beynon, — a városi misszió igazgatója, —

és a Delaware Ave. baptista templom pásztor. szép szavakkal hozott üdvözlést. Esetelte az ő személyes tapasztalatát a magyar hívők gyönyörű munkájáról. — Rev. E. Kocsis, a Tuscarora Baptista egyház pásztor. énekben és rövidebb beszédben fejezte ki üdvözlését. Rev. Alex. Boda, a gyülekezet nevében üdvözölte az Uj Pásztort és nyomatékosan tette egy borítékban levő ajándékkal. Szavalt Kovács

Kálmán tv.; Magdalene Eibner twnő és J. Premonics hegedű-kettősben, megható zenével adtak kifejezést a fiatalság érzelmének. A volt gyülekezeti predikátor nagyon talentumos fia, Sándor jr. szép ének-szólóval gazdagította a programot

A gyülekezetnek egy kedves régi barátja, Biró Ferencné, szavalat formájában adott elő egy üdvözlést és az ünnepi szónok, — aki magyarázta az Ur ígését, — az Uj Pásztor testvérbátyja, Rev. Petre Albert, a detroiti magyar gyülekezetnek a predikátora volt, aki hazavezetett bennünket a mi drága magyar honunkba és szerényen emlékezett meg a mi UJ PRÉDIKÁTORUNK multbeli munkálkodásáról, kérve a buffalói gyülekezetet, hogy mint Krisztus katonái sorakozzanak Jézus lobogója alá, az Urnak ideküldött új pásztorával karöltve.

Juhász Juliska twnő egy kosár gyönyörű virággal üdvözölte a Nőegylet nevében, Petre Gáborné testvért. Az új pásztor, Petre Gábor tv. meghatottan köszönte meg mind a jókívánságokat és imában kérte az Ur támogatását és áldását a nagy munkára, amely előtte áll.

Mig a táviratokat, valamint az üdvözlő leveleket olvasta fel Yanik testvér, a telefon szökölt és a vonal másik végén: — Kinda Sándor tv., a perth amboyi gyülekezet új predikátora üdvözölte az ő volt gyülekezetét és annak pásztorát s aztán tolmácsolta a perth amboyi testvérek jókívánságait is.

Ugyanakkor March Sándorné twnő, — szintén Perth Amboyból kérte, hogy fogadja a buffalói gyülekezet az ő áldástkérő jókívánságait.

E sorok írója hálásan köszöni az Urnak, hogy megadatott neki az alkalom, hogy örvendezhessen azzal a gyülekezettel, ahol a hllámsirba vetette bűneit és elfogadhatta az Ur kegyéből a drága Jézust, mint személyes megváltóját. Ime, ez egy új szakasz a Petre Gábor tv. és a buffalói gyülekezet életében. Megindult a munka egy közös célért hogy dicsőíthessük jobban a mi Megváltónkat. Szeretettel:

March Sándor.

K É R E L E M

Ha valaki valahol nem kapná rendszeren az Evangéliumi Hirnököt, sziveskedjék egy levelezőlapon azonnal értesíteni a kiadóhivatalt. Mig emberek készítik és küldik széjjel, némi tévedés akaratunk ellenére is könnyen bucsuszhathat, amelyet hajlandók vagyunk azonnal orvosolni. (Szerk.)

THE LAND OF OUR CHILDREN

In a January issue of "The New Aurora," an Italo-American Protestant monthly, the following editorial is of much interest and is here given in the interest of "Christian Friendliness". The heading reads, "If not the land of our fathers, it is the land of our children," and this comment follows: "In these days of inner- and outer-conflicts, most of us have been invited, directly or indirectly, to pronounce ourselves as to where or how we stand in relation to our country. Fortunately suspicion, diffidence and hatred towards aliens, new citizens or Americans of foreign parentage are not at all rampant today as they were during the World War number one. In many parts of our land they are completely absent. And where they do exist, they can be classed as sporadic cases against few individuals rather than against collective groups. This may be mainly due to the years of Restriction of Immigration, through which the new Americans have absorbed more rapidly and with a growing sense of appreciation the great fundamental freedoms of the American way of Life. The greater part of this assimilation or metamorphosis is due, considerably, to their children brought up in our public schools.

'It's a good thing it works that way; otherwise the 40,000,000 immigrants that have entered our country during the last 100 years would have constituted a veritable tower of Babel. At present there are 13,000,000 foreign-born in the United States and these in turn have 30,000,000 sons and daughters. And lest some might forget, at this point I wish to state (and I am unhesitatingly vouching for all of them) that the whole 13,000,000 of foreign born parents do not live for their fathers, forefathers of the land of their birth. But they live for their 30,000,000 sons and daughters. It

is upon them, upon their children and their children's future in this land that these parents have fixed their gaze and poured their loving concern and their stubborn hopes. So, if we 13,000,000 foreign-born Americans cannot rightly call this "The Land of Our Fathers, as do the earlier settlers, we certainly can and sincerely do call it The Land of Our Children, some of whom, by the way, are in the army now. And with our children we heartily and gratefully pledge our allegiance to 'Old Glory' and to the Republic for which it stands, one nation, indivisible with liberty and justice for all!"

A HALÁL RÓL

A HALÁL RÓL igen sok példabeszéd és közmondás van különböző népek nyelvén. Vegyünk sorra néhányat:

"Halál és közmondás röviden fejezik ki magukat." — Mindenki elég idős a halálra, már akkor is, mikor megszületett.

"Amit a föld ad, azt el is veszi."

— A hollandi hajós ezt mondja: "Már születésünknél jön a halál a hajónk fedélzetére." — A dánok is ebbe az énekbe kezdenek: "A halál mindenki országutja." — Franciák ezt mondják: "Ádámnak minden egyes fia meghal." — Olaszországban azt beszélnek, hogy: "Mi mindnyájan a nagy vén anyához (föld) térünk vissza." — "Egyiket a másik után seprí el a halál."

Mindennap teszünk egy lépést a sir felé, azért mondja a régi bölcsesség: "Mindennap meghalunk." — Steierországban mintha ennek ellenkezőjét mondanák: "Csak egyszer halunk meg." De evvel inkább arra intetünk, hogy vigyázzunk egészségünkre.

"A halál elől nem lehet menekülni lóháton sem." — Az oroszok igazsága van: "A halál utóléri a futárt is." — "A halál arató." A virágnak s fünek nem használ, hogyha fél a kaszától, mert mégis le lesz kaszáva. — "A halál éppen nem jön jelentkezés nélkül, mert sokszor emlékeztet minket arra, hogy minket is elvisz." — "A halál nem tekint a naptárra." — "A halál még egyikről sem feledkezett meg," mert mint az oroszok mondják: "A halálnak éber

szeme van."

A halállal való foglalkozást úgy mondják, hagyjuk legutóljára. Ez elég jó emberi szempontból tekintve. Isten, igéjében figyelmeztet, hogy gondoljunk a jövőre. "Mindenkori legyetek kész, mert nem tudjátok sem a napját sem az óráját, mikor jön el a vég;" mondotta Jézus.

SOME CHRISTIANS

QUESTIONS

No. 1.

1. His name was a crown.
2. He was one of the first deacon.
3. He debated Christianity in the foreign-speaking Synagogues of Jerusalem.
4. He had a vision of Christ standing at the right hand of God.
5. He was the first Christian Martyr.

No. 2

1. His name means "meanliness."
2. He was a fisher.
3. With another apostle he brought the Greeks to Jesus.
4. He brought Peter to Jesus.
5. A form of cross is named after him because he is said to have suffered martyrdom on a cross of the kind.

No. 3.

1. One of the first deacons of the same as of the apostles.
2. He was a pioneer Christian preacher in Samaria.
4. He baptised the Ethiopian.
5. He had four daughters who prophesied.

No. 4

1. He said, "Let us also go, that we may die with him."
2. He had two names that Christ said, "I am the way, and the truth and the life."

No. 5

1. Of Christ's feeling for this man the Jews said, "Behold how he loved him."
2. The most notable word ever addressed to him was, "Come forth."
3. He was at the supper given to Christ during the week of his last passover.
4. The Jews plotted to kill him.
5. He lived with his two sisters.

No. 6

1. Paul urged Titus to help him on a journey.
2. His teaching formed a party in the Corinth church.
3. Paul called him, "the brother."
4. He was the disciple of John the Baptist.
5. Priscilla and Aquila gave him

a lesson in Christian theology.

No. 7

1. He was the first martyr among the apostles.
2. Christ called him a son of thunder.
3. He wanted to draw fire down from heaven on a sanitarian village.
5. He was a fisherman.

No. 8

1. Christ said to him, "Get thee behind me, Satan."
2. Christ called him a rock.
3. Christ prayed his faith might not fail.
4. Christ praised his confession of him.
5. Christ made him feed his sheep. (Answers on last page)

AN AFFIRMATION OF FAITH

I affirm my faith in the reality of the spiritual world, in the sacred voice of duty, in the compelling power of truth and holiness, in prayer, in the life eternal, in Him who is the life of my life and the reality behind all things visible. I rejoice to believe in God.

I affirm my faith in the Kingdom of God and my hope in its final triumph. I determine by faith to live day by day within the higher order and the divine peace of my true fatherland, and to carry its spirit and laws into all my dealings in the world that now is.

I make an act of love toward all fellow men. I accept them as they are, with all their sins and failures and declare my solidarity with them. If any have wronged or grieved me, I place my mind within the all-comprehending and all-loving mind of God, and here and now forgive, I desire to minister God's love to men and to offer no hindrance to the free flow of his love through me.

I affirm my faith in life. I call life good and not evil. I accept the limitations of my own life and believe it is possible for me to live a beautiful and Christ-like life within the conditions set for me. Through the power of Christ which descends on me, I know that I can be more than conqueror. Amen.

Walter Rauschenbusch

THE BOOK WHICH SAVED HIS LIFE

A Deeply interesting incident is told of a soldier's life being saved by his Testament. On leaving to enlist as a soldier in the terrible war now raging, his mother gave him a copy of the New Testament. Private Jones had been indifferent and unconcerned about spiritual concerns, but he accepted the Testament for his mother's sake, inwardly resolving that he would carry it with him throughout the campaign. He would not, however, promise to read it, as he was strong and healthy, and to use his own words, "did not need it." For some time he did not even open the Sacred Volume, but God had His eye on the youth, and spoke to him in a way that compelled his attention.

One day, during a fierce engagement at the front, a comrade was killed by his side through a shell which dropped into the trench. A fragment of the same shell struck Jones on the breast, knocking him to the ground. The pain was so severe that he thought he was seriously injured. On examination he discovered that a piece of shell had entered the Book, piercing it thru almost to the cover, thus saving his life. As he thought of his narrow escape and of his nearness to eternity, he felt grateful to God, and thanked Him for preserving his life. Jones had no fear of death, but he was afraid of what was beyond it. He was well aware that death does not end all, and that God's Word declares that "It is appointed unto men once to die, BUT AFTER THIS THE JUDGEMENT" (Heb. 9:27). He knew that he was unprepared to meet a holy and righteous God. As Jones examined the source of the bullet his eye fell on verses of Scripture that were heavily marked by his mother. Two passages specially struck him. The first was that well-known Scripture which has been blessed to multitudes: "FOR

GOD SO LOVED THE WORLD, THAT HE GAVE HIS ONLY BEGOTTEN SON, THAT WHOSOEVER BELIEVETH IN HIM SHOULD NOT PERISH, BUT HAVE EVERLASTING LIFE" (John 3:16).

The second was another familiar verse: "THESE ARE THEY — HAVE WASHED THEIR ROBES AND MADE THEM WHITE IN THE BLOOD OF THE LAMB. THEREFORE ARE THEY BEFORE THE THRONE OF GOD" (Rev. 7:14,15).

That night Jones told the corporal, who was an earnest soldier of the Cross as well as a faithful soldier of his king, that his Testament had saved his life. "It can save your soul as well," said the corporal. Jones confessed that he was troubled about his sins, but did not know how forgiveness was obtained. The corporal told the anxious inquirer, and explained to him "heaven's easy, artless, unencumbered plan" of salvation, how that the Lord Jesus had instead of sinners, that His atoning sacrifice had settled the sin-question, and by believing on Him who did it all and paid it all a free and full salvation would be his. Before retiring to rest that night Jones was able to say truthfully: "God Loved; God Gave; I Believe, and I'm Saved"

In view of the day of reckoning, respectfully ask: Are you prepared to meet God? Dying as you are, where would you spend eternity? Is it possible that you have never seriously considered such questions? If not, don't you think it is time that you should face them? If you have never experienced the great change, if you have never accepted Christ as your personal Saviour, you are in imminent peril. The dark thunder cloud of God's fierce and righteous indignation against Christ despisers and Christ-neglecters may burst upon your guilty head. And oh, "What wilt thou say when He shall punish thee?" (Jer.13:21) You won't be able to say that you were never warned, or that the Gospel of Christ was not proclaimed to you. You will be speechless, why not now even as you read these lines, rest your weary sin-laden soul on Christ who died on Calvary's Cross to save

you from eternal misery and despair? He waits to be gracious. He longs to bless and save you from wrath, and hell, and woe. If you doubt it, ponder His gracious declaration: "Come now, and let us reason together, saith the Lord: though your sins be as scarlet, they shall be white as snow; though they be red like crimson, they shall be as wool" (Is. 1:18). "It is the blood that maketh an atonement for the soul" (Lev. 17:11). A perfect Atonement, or satisfaction, has been rendered to God on account of sin, and you may be saved as you read these lines through believing the "good news" regarding Christ and the work He accomplished on your behalf. "Behold, now is the day of salvation."

—A.M., in The Herald of Salvation.

ARE YOU AS GOOD AS A POSTAGE STAMP?

J. A. RUSSELL

"A Postage stamp has one great virtue," some one has said, "it sticks." There may be now and then a stamp without the proper amount of glue, but ninety-nine stamps out of a hundred will stay just where they are stuck, whether it be on a letter or on to the lining of a pocketbook.

This quality of stick-to-it-iveness is one which every boy and girl must have who is to get ahead. Unless boys and girls are as good at holding on as postage stamps failure is ahead of them.

You all know a boy of this kind. He suddenly makes up his mind that he wants a pen of rabbits His father tells him that they will be a good deal of care and discourages the project. The boy, however, declares that he will take all of the care of the rabbits and his father consents.

For a week or two all goes well. The boy is devoted to his new pets. But soon when the boy comes home from school at noon his father will say "Son did you feed the rabbits this morning?"

"No, father, I was in a hurry," the boy replies, "and I thought that they could wait until after school."

So it goes. The boy grows more careless about his rabbits. He becomes interested in something else, and in a few days his father says, "Son, we must sell the rabbits at once. I have no time to care for them, and you are neglecting them."

This boy was lacking in the sticking quality of a postage stamp.

In like manner some girls start to take embroidery lessons with great enthusiasm. For several days they spend every spare minute in embroidery. It is not long, however, before they get tired of their needles and mother says, "Mary, there is no use

in your taking lessons in embroidery, if you will not pay any attention to it between times."

The girl has failed because she was not as good as a postage stamp.

On the other hand, there are boys and girls who when they start in on any subject in school, on any course of private lessons, on any extra work will see it through. They are gritty and determined, and refuse to give up until they complete the task. The boys and girls and men and women of this sort are the ones who win out.

There is almost nothing which cannot be done by people who stick to their task as a postage stamp sticks to a letter.

—The Epworth Herald.

THE CHURCH THERMOMETER

An experienced shipmaster constantly "consults the glass." Brethren, keep your eye upon the thermometer of your church. When your prayer meeting gets below the freezing point, then expect no liberal contributions, no conversions, and no growth. And the power you want, and the power which alone can propel both pulpit and church machinery is that which pours from the throne of God into the church's soul through the channel of fervent prayer.

—Rev. T. L. Cuyler, D. D.—

GOODNESS

"Goodness is love in action, love with its hand at the plow, love with the burden on its back. It is love carrying medicine to the sick, and food to the famishing. It is love reading the Bible to the blind, and explaining the Gospel to the felon in his cell. It is love at the Sunday School, or at the ragged school. It is love at the hovel door, or sailing far away in the missionary ship. But, whatever task it undertakes, it is still the same,—love following Jesus' footsteps, who went about continually doing good."

—Hamilton.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság
szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.

Telefon: MEloose 3075-3076

ÁLTALÁNOS FELHÍVÁS

MUNKÁSTESTVÉREIM ÉS GYÜLEKEZETEK: Már közel hat hónapja annak, hogy évi nagy konvenciónk elmúlt, de azért akarom hinni, hogy azok az áldásos határozatok, melyek hoztattak, nem lettek elfeledve. Ezek között egy ez: Mivel Szövetségünk nagyobb tevékenységre határozta magát, minden gyülekezet jobban fogja támogatni ebben az esztendőben a szövetségi pénztárt. De eddig még csak két gyülekezet tett eleget ígéretének. Ezért szeretettel kérem úgy a vezetőiséget, mint a gyülekezeti tagokat, hogy szíveskedjenek nagy számokat viselő pénzes levelekkel minél előbb felkeresni.

A Szövetség pénztára üres. Ez nagyon rosszul hangzik ebben a nagy pénzeket kereső időben. Azért amit kell cselekedni, gyorsan tegyünk.

BOLDOG UJÉVET kívánok a Szövetségünk területén élő minden egyes testvérünknek. Öszinte tisztelettel: STUMPF Árpád, Szöv. pénztáros, 14 Silliman ave. Bridgeport, Conn.

HA AZ EVANGÉLIUMI HIRNÖKÖT NEM TÁMOGATOD, NE HIVD MAGAD KERESZTYÉNEK.

PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

Dr. Charles B. Gruber
2954 East 81st Street
Cleveland, Ohio

SZÖVETSÉGI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Arthur Stumpf
14 Silliman Ave.
Bridgeport, Conn.

MENHAZI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Frank Vér
818 North Broadway
Dayton, Ohio

NŐISZÖVETSÉG PÉNZTÁRNOKA:

Mrs. Michael Major
38 Hartwell St.
New Brunswick, N. J.

ÁRVAÜGYI PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Helen Lovas
c/o Mary Kinda
4000 Portola Ave. Los Angeles Calif.

SOME CHRISTIANS ANSWERS

1. Stephen. Acts. 6:5-10, 7:55. 60.
2. Andrew. Mark 1:16, John 12:20-22. John 1:40-42.
3. Philip the Evangelist. Acts. 6:5. 8:4. 13. 26-40. 21:8,9.
4. Thomas. John 11:16. 14:5,6. 20:24, 27, 28.
5. Lazarus. John 11:36, 43. 12:1, 2, 9-11. 11:1-3.
6. Appelles. Titus 3:13. 1. Cor. 1:12. 16:12. Acts 18:24-28.
7. James the Zebedee. Acts 12:2. Mark 3:17. Luke 9:51-36. Mark 10:34-41. (Matt. 4:21.)
8. Peter. Matt. 16:23, 16-19. John 1:42. 21:15-17. Luke 22:32.

LAPUNK ELŐÁLLÍTÁSÁÉRT KÉSZPÉNZZEL FIZETÜNK S AZÉRT HOSSZU LEJÁRATU HITELT NEM ADHATUNK.

EAST 79th and GRAND SERVICE STATION

Tire — Battery — Sales & Service
Írja fel címünket és telefonszámunkat, keressen fel mielőbb, parancsoljon és mi örömmel állunk szolgálatára

TOMORY és KLIMEK
2749 East 79th St., — Cleveland, O.
Tel. ENdicott 9463

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENİK

519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRÁZON, Licensed Mgr.
Albert YELENİK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak

Riverside Men's Shop

783 TONAWANDA ST.,

AT ONTARIO

BUFFALO, N. Y.